

24 Febrero, 2017

Accents ▶ ART

E. CAMPS

CARLES CONGOST

▶ **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Rambla i Capella St Nicolau. **🕒 Fins el 30 d'abril.** De dimarts a divendres de 10 a 14h i de 16 a 18h. Dissabtes de 10 a 14h i de 16 a 20h. Festius de 10 a 14h.

■ A *Sense of Wonder*, reuneix els quatre treballs més recents de Carles Congost: *The Artist behind the Aura* (2014), *Simply the Best* (2016), *Abans de la casa / Un biopic inestable a través del sonido Sabadell* (2015) i *Wonders* (2016). Son obres de videoart que venen avalades per diversos premis i distincions i que s'han vist molt poc a casa nostra (en cas de *Simply the Best*, serà la primera presentació en territori nacional després d'haver-se produït en el prestigiós certamen de la Manifesta 11, a Zuric). En cap cas s'han pogut veure de forma conjunta i, d'ençà de la seva darrera exposició a Girona (*Children of the revolution*, Sales Muni-

cipals, 2004), aquesta mostra es planteja com una bona ocasió per gaudir de l'obra d'un dels artistes catalans amb una trajectòria més sòlida i reconeguda. Són quatre treballs que es poden interpretar individualment però que mantenen moltes connexions temàtiques habituals en la seva pràctica artística (la música, el món de l'art, la cultura pop...) o en la manera de formalitzar-ho (l'acurada posada en escena i el sentit de l'humor). En relació amb la seva trajectòria, es constata una sensible evolució en l'articulació dels elements que utilitza i una major atenció al propi llenguatge cinematogràfic. Perviu, per damunt de tot, la capacitat d'utilitzar aspectes propers, quotidians i sovint associats a subgèneres, per fer-los servir de punt de partida i abordar aspectes més centrals i genèrics de la condició humana. La capacitat metafòrica i representativa augmenta a cada visió. **E. CAMPS**

MERY CUESTA

MERY CUESTA

▶ **Les Bernardes, Salt.** Carrer Major, 172. **🕒 Del 3 de febrer al 31 de març.** De dilluns a divendres de 10 a 13h. i de 16 a 22h. Dissabtes de 10 a 13h.

■ Mery Cuesta segons els comisaris de la mostra —Pere Parramon i Laura Cornejo— s'atansa al món artístic i cultural «amb les ungles esmolades i les tintes ben carregades: els circuits de l'art, la crítica musical o la cultura popular, cap de les inconsistències i contradiccions del circ que anomenem contemporaneïtat queda sense el seu retrat àcid i agut als còmics presentats en aquesta exposició». Títolada amb el mateix nom d'una de les galeries inventades —o no tant— en les seves vinyetes, Sala Debaclé és la primera mostra en solitari d'una artista fins ara més coneguda com a comissària i crítica d'art. **E. CAMPS**

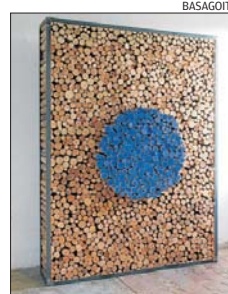

ESTIVILL

QUICO ESTIVILL

▶ **Casa de Cultura de Girona.** Plaça de l'Hospital, 6. **🕒 Fins el 18 de març.** De dilluns a divendres de 9,30 a 18h.

■ Quico Estivill ha trobat en el poeta Víctor Sunyol un company de viatge amb qui l'agermana la íntima convicció de que l'art, abans que res, és balbuceig. I encara més: pe-riple vital que sol traduir-se en un descens a l'anvers subterrani d'on procedim i on tot comença (i fineix). De fet, l'exploració de coves i avencs portada a terme amb finalitats científiques o, fins i tot, amb motivacions esportives, esdevé, gràcies al gest arquetípic i transfigurador de Quico Estivill, una poderosa metàfora del fet creatiu, del seus orígens però també, i de manera molt especial, de les seves limitacions (per dir-ne d'alguna manera). Si l'artista, dins la cova, cerca la llum, el poeta, el què vol, és invocar la veu. Una magnífica exposició. **E. CAMPS**

BASAGOITI

G. BASAGOITI

▶ **Espai Tònic, La Bisbal d'Empordà.** Carrer de ponent, 25. **🕒 Del 4 de febrer al 22 d'abril.** De dilluns a divendres d'11,30 a 13,30h i de 17 a 20h. Dissabtes de 17 a 20h.

■ El mateix Guillermo Basagoiti explica el concepte que li serveix de títol per a la mostra que demà (20h) inaugura a La Bisbal: «Entenc epigènesi com una sèrie d'autoretrats psíquics. He utilitzat materials per a mi molt familiars com la fusta, certes formes geomètriques, el color blau de cobalt... i l'esforç titànic que m'impulsa a crear aquestes obres, tot això em remet amb força al meu origen. Reconec en cada peça significants que condicionen la meua particular realitat. Les obres surten projectades a l'exterior des de l'impuls creatiu, elles componen el llenguatge amb què m'expresso». **E. CAMPS**

JOSEP MOSCARDÓ

J. I. R. MOSCARDÓ

▶ **Galeria d'Art l'Arcada, Blanes.** Passeig de Dintre, 11. **🕒 Del 17 de febrer al 16 de març.** Diari de 17,30 a 20,30h. Dissabtes d'11 a 13h. i de 17,30 a 20,30h. Festius tancat.

■ Massa sovint es parla de Ramon Moscardó i del seu germà bessó Josep com d'una sola personalitat creativa oblidant que, de fet, gairebé sempre pinten per separat. Dit això, i bandejant la possibilitat d'imaginar l'existència d'un «gen de l'art», el que resta són uns artistes que han pogut viure sempre de la seva feina. Amb l'exposició dels germans Moscardó, l'Arcada de Blanes s'afirma en una línia expositiva que sap navegar entre dues aigües, és a dir, la que aposta per la comercialitat encarada a la supervivència i, a l'extrem oposat, la que intenta mantenir viva una determinada sensibilitat estètica que no renuncia al compromís. **E. CAMPS**

24 Febrero, 2017

CANTALOZELLA

QUIM CANTALOZELLA

► **Casa de la Paraula, Santa Coloma de Farners.** Carrer Prat, 16 ☎ **Del 17 de desembre al 19 de març.** De dilluns a dissabte de 10 a 13,30h. De dijous a dissabte de 17 a 20h. Festius tancat.

■ Existeixen els objectes banals? Hi ha alguna cosa, per minúscula que sigui, que pugui ser considerada, perfectament i totalment, com a «banal»? Qui més qui menys hauria caigut al parany que s'oculta –subtil amenaça– rere la resposta afirmativa: el poder de seducció dels objectes rau, paradoxalment, en la seva indiferència envers una mirada que se somia seductora (el subjecte es troba indefens enfront de l'objecte). Ho va explicar un lúcid Baudrillard al seu *Elogi de l'objecte sexual*: «El seductor vulgar no ha entès res. Es veu a ell mateix com a subjecte i a l'altre, en canvi, com a simple víctima de la seva estratègia. Psicologia in-

gènu, fins i tot per part dels que adopten el paper de víctima. Cap dels dos és capaç de veure que tota la iniciativa, tota la força, es troba a l'altre costat, al costat de l'objecte. [...] Si la seducció es resumeix en aquesta psicologia miserable no podria funcionar mai. ¿El seductor no és més aviat el seduït, i la iniciativa no correspon secretament a l'objecte?».

Segurament per això (i entre moltes altres raons que no ens incumbeixen) Quim Cantalozella (Santa Coloma de Farners, 1972) titula la seva exposició «Objectes banals»: perquè li interessa subratllar l'existència d'una paradoxa inherent a la pràctica mateixa de la pintura, és a dir, la que sorgeix del fet que convisquin la pura objectualitat del mitjà amb tots els dispositius metafòrics (i subjectius) que la pintura habilita. El que està en joc, en darrera instància, és la manera que tenim de «mirar». **E. CAMPS**

SALGADO

SEBASTIÃO SALGADO

► **CaixaForum, Girona.** Carrer Ciutadans, 19. ☎ **Fins el 5 de març.** De dilluns a dissabte de 10 a 20h. Diumenges i festius d'11 a 14h.

■ *Gènesi* és un mosaic increïble en què la natura s'expressa en tota la seva grandesa. Després de gairebé tres dècades de reflexió sobre els drames i les tragèdies de la humanitat, el reconegut fotògraf brasiler Sebastião Salgado va iniciar el 2004 aquest projecte, de vuit anys de durada, centrat en la natura del nostre planeta. «Una oda visual a la majestuositat i fragilitat de la Terra; una advertència sobre tot el que correm el risc de perdre», en paraules del mateix Salgado. L'exposició, que arriba a Girona en el marc d'una itinerància internacional, compta amb fotografies realitzades en rígor blanc i negre. **E. CAMPS**

ME

LLUÍS PEÑARANDA

► **Museu de l'Empordà, Figueres.** Rambla, 2 ☎ **Del 17 de febrer al 17 d'abril.** De dimarts a dissabte d'11 a 19h. Diumenges i festius d'11 a 14h.

■ Set anys després de la seva desaparició, arriba al Museu de l'Empordà la primera exposició retrospectiva de l'obra de Lluís Peñaranda (Barcelona, 1947 - Figueres, 2010), un artista visual que va viure la seva infantesa i joventut a Granollers i que, des dels anys vuitanta, es va establir a l'Alt Empordà. Format en dibuix i disseny gràfic, la seva obra va participar de l'eclosió de l'art conceptual a Catalunya, a començament dels anys setanta, per derivar cap a un univers creatiu propi. La mostra de Figueres proposa un trajecte objectual i visual per l'obra d'un artista que, fidel al dibuix, a l'art pobre i a l'objecte trobat, construeix un món ple de màgia i ironia. **E. CAMPS**

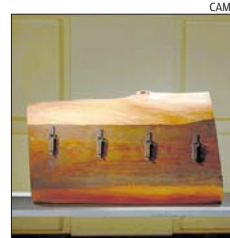

DOLZ

VÍCTOR DOLZ

► **Museu del Suro, Palafrugell.** Plaça del Museu del Suro ☎ **Del 27 de gener al 5 de març.** De dimarts a divendres de 10 a 13h. i de 16 a 19h. Dissabtes de 10 a 14h. i de 17 a 20h. Festius de 10 a 14h.

■ Víctor Dolz és un artista que va a la recerca de la persona que el rostre, mitjançant un doble moviment equivoc i pendular, revela i dissimula; per fer-ho, se serveix d'allò que li és més característic a la pintura, és a dir, el seu ésser plàstic, la seva corporalitat, la seva naturalesa carnal... La seva presència a Palafrugell és una bona notícia que, d'aquí pocs mesos, rebrà la Fundació Vila Casas: un autor poc conegut a casa nostra que cal redescobrir amb urgència si no volem incorporar-lo al llarg llistat d'oblits injustos que llasta la nostra petita i endogàmica memòria cultural. **E. CAMPS**

CAMÍ

CAMÍ

► **Palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses.** ☎ **Del 4 de febrer al 9 d'abril.** Diari de 10 a 14h. i de 16 a 19h. Festius de 10 a 14h.

■ Camí (*l'Espuga Calba*, 1947) porta el seu «Refugi d'ànima» (22 escultures) a l'Espai Art l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses: es tracta d'un projecte caracteritzat per l'austeritat en les formes i l'expressivitat dels materials amb ressons poètics. Actualment, l'artista viu i treballa a Badalona i és professor d'escultura a l'Escola Massana de Barcelona. La seva obra, segons els responsables de l'espai expositiu, ha evolucionat des «d'un simbolisme geometritzant a una sintaxi pròpia que imbrica ressons poètics, austeritat de formes i expressivitat de materials (pedra, fusta i, sobretot, ferro; darrerament incorpora materials orgànics)». **E. CAMPS**